

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 286/2017-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obe bytom [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Romanom Cibulkom, Hlavná 7/13, Trnava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 219/2008 v období po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 159/2014 z 24. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 219/2008 v období po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 159/2014 z 24. júna 2014 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDACTED] a [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), a to každej z nich, ktoré je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Piešťany je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] a [REDACTED] spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet ich právneho zástupcu, JUDr. Romana Cibulku, advokátska kancelária, Hlavná 13, Trnava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 268/2017-9 z 24. mája 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 219/2008 (pôvodne vedenom pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 14 C 110/2007) v období po vydaní nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 159/2014 z 24. júna 2014.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľky v procesnom postavení žalovaných namietajú priet'ahy v napadnutom konaní okresného súdu. S poukazom na samotnú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 4 C 219/2008, ako i nesústredenosť, neefektívnosť a priet'ahovosť postupu okresného súdu v posudzovanom konaní po vydaní nálezů ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 159/2014 z 24. júna 2014 zhodne konštatujú, že

„... po skutkovej stránke nemožno predmetnú vec považovať za mimoriadne zložitú, t. j. takú, ktorá by odôvodňovala doterajšiu dĺžku súdneho konania, ktoré trvá už takmer desať rokov a stále nie je skončené.

I po spomínanom Náleze ÚS SR sme nariadenia termínov pojednávania urgovali... a prostredníctvom nášho právneho zástupcu sme sa obrátili i na predsedkyňu okresného súdu, ktorú sme žiadali o intervenciu vo veci odstránenia prietahov v predmetnom konaní.

Predsedkyňa okresného súdu v reakcii na našu sťažnosť uviedla, že sťažnosť vzhľadom na dlhé obdobia medzi jednotlivými úkonmi považuje za opodstatnenú, poukázala však na skutočnosť, že sudca má v senáte veľký počet nevybavených vecí.“

3. Po opísaní skutkového a právneho stavu veci sťažovateľky zhodne navrhujú, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 219/2008, okresnému súdu prikáže konať bez zbytočných prietahov, prizná im primerané finančné zadost'učinenie vo výške 1 500 eur každej z nich, ako i úhradu trov konania v sume 312,34 eur.

4. Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril okresný súd prostredníctvom svojej predsedníčky, ktorej stanovisko doručené ústavnému súdu 30. augusta 2017 obsahovalo podrobný chronologický prehľad procesných úkonov konania a toto vyjadrenie:

„Chronológia úkonov po vydaní nálezu ÚS SR č. III. ÚS 159/2014:

- pojednávanie dňa 28.8.2014 bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania

- dňa 18.9.2014 súd uznesením číslo konania 4C/219/2008-190 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria

- dňa 24.10.2014 bolo súdu doručené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov od

████████████████████

*- dňa 27.10.2014 bolo zložený preddavok na znalecké dokazovanie od ██████████
██████████ v sume 200,- €*

- súd uznesením zo dňa 05.11.2014 priznal navrhovateľke v I. rade [REDACTED] [REDACTED] oslobodenie od platenia súdnych poplatkov
- dňa 9.1.2015 bol spis zaslaný ustanovenej znalkyni za účelom vypracovania znaleckého posudku
- dňa 18.3.2015 bola znalkyňa urgovaná, nakoľko jej uplynula 40 dňová lehota na vypracovanie znaleckého posudku
- dňa 2.4.2015 znalkyňa oznámila, že spis od 16.1.2015 do 23.2.2015 bol pripojený k Spr. 962/14 a bol zapožičaný ÚS SR a je reálny predpoklad, že do 8.4.2015 znalecký posudok vypracuje
- dňa 7.4.2015 bol súdu doručený spis spolu so znaleckým posudkom
- dňa 14.4.2015 zadal poverený vyšší súdny úradník pokyn na doručenie znaleckého posudku účastníkom na vyjadrenie, ak to považujú za potrebné...
- dňa 5.5.2015 bol súdu doručený Nález ÚS č. I. ÚS 752/2014-34...
- dňa 22.5.2015 boli súdu doručené námietky k znaleckému posudku od [REDACTED]
- dňa 26.5.2015 zákonný sudca vytýčil termín pojednávania na 24.6.2015
- dňa 9.6.2015 bolo doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní od znalkyne, dňa 12.6.2015 JUDr. Roman Cibulka požiadal o preloženie termínu pojednávania dňa 12.6.2015 bolo doručené súdu vyjadrenie odporkýň k znaleckému posudku
- pojednávanie dňa 24.6.2015 bolo odročené na 14.8.2015
- dňa 11.8.2015 zákonný sudca nariadil zmenu termínu pojednávania namiesto pôvodného termínu 14.8.2015 na nový termín 9.10.2015
- pojednávanie 9.10.2015 bolo odročené na 4.11.2015
- pojednávanie 4.11.2015 bolo odročené na 27.11.2015
- dňa 9.11.2015 bolo súdu doručené vyúčtovanie znaleckého
- dňa 13.11.2015 [REDACTED] doručila súdu návrh na doplnenie dokazovania, ktorý bol dňa 18.11.2015 zaslaný právnemu zástupcovi odporcov
- pojednávanie dňa 27.11.2015 bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania
- dňa 3.6.2016 bola súdu doručená urgencia nariadenia termínu pojednávania
- súd uznesením zo dňa 15.6.2016 priznal odmenu znalkyni

- uznesením zo dňa 16.6.2016 súd navrhovateľke v I. rade [REDACTED] odňal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov....

- dňa 11.10.2016 bolo doručené odvolanie [REDACTED] proti uzneseniu, ktorým odňal navrhovateľke v I. rade oslobodenie od platenia súdnych poplatkov

- dňa 9.10.2016 zákonný sudca nariadil termín pojednávania na 11.1.2017

- dňa 15.11.2016 bolo súdu doručené stanovisko žalovaných v I. a II. rade k návrhu žalobcov na doplnenie dokazovania

- dňa 22.11.2016 bol spis predložený Krajskému súdu v Trnave

- dňa 10.1.2017 boli účastníci mailom informovaní, že pojednávanie nariadené na 11.1.2017 bude zrušené z dôvodu PN zákonného sudcu

- dňa 26.5.2017 bol spis na základe Dodatku č. 8 k Rozvrhu práce na rok 2017 pridelený na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Ludmile Hrickovej

- dňa 30.6.2017 odvolací súd napadnuté uznesenia súdu I. inštancie potvrdil (odňatie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov)

- dňa 3.8.2017 sa spis vrátil z odvolacieho súdu na Okresný súd Piešťany

- dňa 10.8.2017 súd doručoval rozhodnutie odvolacieho súdu účastníkom

Vo vzťahu k nevykonaniu úkonu súdom v období prvého polroka 2016 uvádzam, že v tom čase zákonný sudca Mgr. Vladimír Zimányi bol od 21.1.2016 do 22.1.2016 práceneschopný, čo výrazným spôsobom zasiahlo do konaní v jeho senáte tak, že v pridelených veciach vykonával potrebné úkony s väčším časovým odstupom.

Inak mám z obsahu spisu a opísaných úkonov za to, že súd konal v primeraných lehotách a bez zbytočných prietahov.“

5. Procesné úkony uvedené vo vyjadrení okresného súdu považoval ústavný súd za preukázané, pretože sa zhodujú s jeho zisteniami a vyplývajú zo súdneho spisu okresného súdu predloženého na nahliadnutie 30. augusta 2017.

6. K vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko právny zástupca sťažovateľiek listom doručeným ústavnému súdu 18. septembra 2017, v ktorom okrem iného uviedol:

„Nepovažujeme tiež za potrebné vyjadrovať sa k stanovisku Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.8.2017, z obsahu ktorého však do pozornosti ústavného súdu dávame

odôvodnenie nečinnosti súdu v predmetnej veci v období prvého polroka 2016 jednodňovou práceneschopnosťou zákonného sudcu (vid'. str. 3 vyjadrenia).“

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súvisiaceho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Sťažovateľky sa sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľky zároveň namietajú porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásad vyplývajúcich z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.“.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje

tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateliek.

12.1 Pokiaľ ide o otázku právnej a faktickej zložitosti sporu, ústavný súd konštatuje, že konanie vo veci sťažovateliek, ktorého predmetom je posúdenie platnosti právneho úkonu – dohody o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zhodnotil v náleze sp. zn. III. ÚS 159/2014 z 24. júna 2014. S názorom tretieho senátu sa stotožňuje aj prvý senát a plne na toto hodnotenie odkazuje.

12.2 V rámci hodnotenia prípadných zbytočných prietáhov v súdnom konaní z hľadiska druhého kritéria nezistil ústavný súd žiadne také okolnosti, ktoré by signalizovali podiel sťažovateliek na predĺžení konania. Zúčastnili sa aj nariadeného pojednávania 11. augusta 2014, hoci boli právne zastúpené advokátom a podali sťažnosť na zbytočné prietahy predsedníčke okresného súdu (máj 2016), ktorá ju uznala ako opodstatnenú (to je v rozpore s tvrdením okresného súdu a jeho vyjadrením k sťažnosti v bode 4, že prietahy neboli zistené, pozn.).

12.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateliek zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup konajúcich súdov v posudzovanom konaní po vydaní nálezu ústavného súdu. Ako zo sťažnosti a vyjadrení okresného súdu, a tiež uvedenej chronológie procesných úkonov (v bodoch 2 a 4, pozn.) vyplýva, okresný súd síce vykonal relevantné pojednávania po náleze ústavného súdu (napr. 11. a 25. augusta 2014, pozn.) a pribral 5. novembra 2014 do konania ďalšieho znalca na preskúmanie duševného stavu poručiteľa po oboznámení sa s jeho zdravotnou dokumentáciou za súčinnosti účastníkov konania a ošetrojúcich lekárov (č. 1. 190 až č. 1. 192 v spise, pozn.), ale od roku 2015 bol v podstate nečinný (znalecký posudok okresnému súdu bol doručený

7. apríla 2015 – č. 1. 210 a nasl. v spise), nariadené pojednávania iba odročoval bez vykonávania dokazovania (napr. 24. júna 2016 na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľiek pre plánovanú rodinnú dovolenku v zahraničí, 14. augusta 2015 z dôvodu čerpania dovolenky zákonným sudcom, ktorý termín sám určil, 9. októbra 2015 pre neúčast' znalca a naposledy v januári 2017 pre práceneschopnosť sudcu, pozn.), čo nemožno akceptovať, pretože mal už spomínaným nálezom ústavného súdu uložené, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, pričom aj druhým nálezom u iných účastníkov konania ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 752/2014 rozhodol 18. marca 2015 nálezom o porušení ich práv. V roku 2015 sa síce uskutočnilo ďalšie relevantné pojednávanie, a to 4. novembra 2015, ale od tohto času bol okresný súd už nečinný až do prijatia sťažnosti (máj 2017), teda viac ako 18 mesiacov. V tomto období vykonal len jednoduchý úkon 28. júla 2016, keď uznesením odňal strane sporu (žalobkyni) oslobodenie od platenia súdneho poplatku a tiež urobil jednoduché výzvy na predloženie spisu na odvolací súd na rozhodnutie o jej odvolaní proti tomuto rozhodnutiu a podobne (pozri bod 4, pozn.).

13. Pri hodnotení tretieho kritéria ústavný súd teda konštatuje, že konanie, ktoré trvá tak neobyčajne dlho, ako to bolo v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia ako celku považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. II. ÚS 3/09, III. ÚS 170/2010, III. ÚS 21/2014). Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva sťažovateľiek boli porušené (bod 1 výroku nálezu).

14. Hoci ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj porušenie práva na prerokovanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu pred okresným súdom meritórne skončené, neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľky domáhajúce sa rozhodnutia súdu vo svojej veci nachádzajú, pretože táto povinnosť vyplývala už z predchádzajúceho nálezu ústavného súdu.

III.

15. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

16. Sťažovateľky podali tiež žiadosť o priznanie finančného zadosťučinenia každá v sume 1 500 € od okresného súdu, ktorú odôvodnili aj tým, že v dôsledku zbytočných prietahov konanie trvá neprimeranú dobu 12 rokov a stále nemožno pokračovať v dedičskom konaní po ich právnom predchodcovi, keďže toto konanie bolo prerušené práve až do doby závislej od právoplatného skončenia tejto veci špecifikovanej v bode 12.1.

17. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

18. Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené okolnosti veci (opierajúc sa aj o svoje predchádzajúce nálezy) nepovažoval iba konštatovanie porušenia práv sťažovateľiek za dostatočné, a preto vyhovel ich návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia (bod 2 výroku nálezu).

19. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľiek, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním advokátom JUDr. Romanom Cibulkom. Sťažovateľky si uplatnili trovy konania spolu v sume 312,34 €.

20. Keďže táto suma trov právneho zastúpenia je vypočítaná v zmysle príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ústavný súd priznal advokátovi trovy za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti) uskutočnené v roku 2017 vrátane režijného paušálu. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľiek (bod 3 výroku rozhodnutia).

21. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 9. októbra 2017